

[Henning Philipsen.]

den stund vi efter min opfattelse har den rigtige form for ejerlejligheder i vore andelsboligforeninger, idet man her ejer noget i fællesskab, og de fordele, der eventuelt opnås, opnås for et fællesskab og ikke for den enkelte.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg forstod på hr. Bendix' bemærkninger, at jeg nok ikke havde svaret klart nok på spørgsmålet om stigende indkomsters indvirkning på regulering af boligsikringen. Jeg vil derfor sige, at i den henseende må vi i cirkulæret til kommunerne understrege, hvad „stigende indkomster af varig karakter“ er, således at vi ikke får urimeligheder i dette forhold. Vi skal naturligvis undgå de mange efterreguleringer, men vi skal ikke have forhold, så nogen urimeligt lukrerer på denne lovgivning.

Må jeg også kommentere dette med, om det var to frem og en tilbage eller to tilbage og en frem. Det kan man for min skyld opfatte, som man vil. Men jeg vil lige understrege, at når vi har givet kommunerne det løfte, at der ikke skal komme udgiftkrævende love for kommunerne, når indtægtsloftet og låneloftet skal overholdes, har vi også en forpligtelse til at finde ud af at dække de merudgifter, kommunerne får. De ændrede refusionsregler om fordeling af boligsikringen til 40 og 60 pct. og en fremrykning af refusionen giver dækning for de merudgifter, vi her pålægger kommunerne, og det mener jeg vi har en forpligtelse til. Det håber jeg også at repræsentanter for den tidligere regering, som har givet kommunerne det løfte, som vi også har accepteret i vores oppositionstid, erkender at vi må overholde.

Hr. Bendix fremsatte nogle meget filosofiske bemærkninger om, at hvad det ene flertal lavede, skulle det andet flertal ikke have lov til at lave om. Jeg vil da lige erindre om, at det flertal, der sad før sidste valg, lavede en hel del af det tidligere boligforligs bestemmelser om og var vel det første flertal, der lavede det tidligere større flertals bestemmelser om. Man forringede dem efter vor opfattelse, og nu forbedrer vi dem altså, både i forhold til det, man forringede det til fra den tidligere regerings side, og endda en tak

i forhold til boligforliget — ud fra det helt klare synspunkt, vi har på denne sag, nemlig at den økonomiske politik, der har været ført i VKR-regeringens tid, har undergravet boligforligets vilkår, altså at de forudsætninger, som boligforliget blev indgået på, ikke er til stede mere. Derfor har det været nødvendigt med disse midlertidige ændringer, som jeg håber kan afløses af et stort og et bredere boligforlig, når udvalgsarbejdet herom afsluttes.

Må jeg sige til hr. Guldberg i diskussionen om masseproduktion eller, jeg havde nær sagt det lille skræddersyede hus, at det kan da godt være, at der her kan findes tilfælde, hvor man kan lave det billigere på den måde, som hr. Guldberg foretrak. Men jeg vil stille et stort spørgsmålstegn ved, om der på den måde kan skabes kapacitet til at klare vor boligforsyning. At vi så skal gøre os alle mulige anstrengelser også i masseproduktionen for at billiggøre det, uden at det går ud over produktet, det kan vi også blive enige om, men den omskoling, den uddannelse af ufaglært arbejdskraft, som er indgået i byggeriets kapacitetsforøgelse, har været nødvendig for at klare det. Derfor tror jeg ikke, man kunne have klaret opgaven ad den vej, som hr. Guldberg anviser.

Dette være sagt, uden at jeg her vil erklære mig som overbevist fortaler for, at det er gennem mastodontbyggerier, vi skal klare problemerne. Det har vel ingen af os noget egentligt bevis på, men det kunne da være en spændende undersøgelse at få foretaget, hvor den rigtige størrelse af produktionen ligger. Det har man jo undersøgelser over i det øvrige erhvervsliv, og dér har man fundet nogle normer; det er da muligt, at vi også i denne sektor kan gøre mere for at få noget at vide om dette spørgsmål.

Man kunne fristes til at spørge, hvis udtalelser det egentlig er der skaber tvivl om byggeriets fremtid og skaber tvivl på kapitalmarkedet, om det er mine udtalelser eller det måske er oppositionens udtalelser. Det kan vi ikke rigtig vide noget om, men jeg erindrer da udtalelser fra oppositionspolitikere, som i høj grad har skabt usikkerhed om, hvad der skal ske, f. eks. udtalelser som: så kan det jo bare gå fallit. Det skaber ikke sikkerhed på kapitalmarkedet.